

HET FORMALINE ALS GENEESMIDDEL TEGEN HUIDSCHIMMELZIEKTEN.

Het zij mij vergund naar aanleiding van het door collega VAN DER VALK meegedeelde op te merken, dat de formalinebehandeling van huidschimmelziekten niet zoo nieuw is, als men licht bij de lezing van zijn mededeeling den indruk zou krijgen.

In „*die Praxis der Hautkrankheiten*” (UNNA's *Lehren von Dr. IWAN BLOCH*) vindt men in het hoofdstuk „Mittel zur Tötung von Hornparasiten”, nadat op een reeks behandelingswijzen 'gewezen is: „Aehnlich wirkt das Formalin in Gestalt des Paraformcollodiums bei Erythrasma, Pityriasis versicolor, Pityriasis rosea. Es ist kein rühmliches Zeugnis für unsere bakteriologisch so vielgeschäftige Zeit, dass derartige Untersuchungen nicht schon für alle möglichen Pilze und Medikamente vorliegen”. Deze mededeeling is naar aanleiding van een oorspronkelijk bericht van UNNA in de *Monatsh. f. prakt. Derm.*, Bnd. 31, n°. 1. Daar heet het, dat men die aandoeningen zal penseelen met: paraform 2, f. pulv. subtiliss. tere c. spirit. aether 2, adde collod. ricin. 1.6. Hiermede gedurende 3 of 4 dagen, eenmaal daags te penseelen. Daarna laat UNNA vaseline of zinkzalf inwrijven, waaronder afschilfering der gedoode schimmels volgt. Ook THIBIERGE noemt bij de behandeling van pityriasis versicolor (*La Pratique dermatologique*, BESNIER, BROCC. JACQUET) onder de „agents caustiques les plus divers et les plus énergiques” eveneens het formaline.

De recidieven moeten ook niet altijd aan het slechte effect der behandeling, doch vooral aan de slechte toepassing van een prophylactische hygiëne van het ondergoed en den willigen bodem van een slecht onderhouden huid toegeschreven worden.

Ook nog de opmerking, dat wèl onze pharmacopee formaline noemt een waterige oplossing van 33—34 pCt. HCOH, maar dat het oorspronkelijke formaline van SCHERING is 40 pCt. HCOH. In het *Geneeskundig Jaarboekje* staat abusievelijk SCHERING's formaline van 33—34 pCt. sterkte. Bij het voorschrijven van een bepaald procentgehalte zal dit niet hinderen, wanneer het formaline niet nader aangeduid is.

's Gravenhage, 2 December 1912.

P. H. SCHOONHEID.

HET DIËT BIJ ACHLOORHYDRIE.

Collega STRENSMA vergunne mij twee opmerkingen ten opzichte van zijn diëtvoorschriften bij achloorhydratie.

1°. Rauwe eieren zijn hierbij niet gewenscht. Het rauwe eier-eiwit wordt, evenals rauw bindweefsel, wanneer het niet vooraf de werking van zoutzuurhoudend maagsap heeft ondergaan, door trypsine nagenoeg niet verteerd.

2°. BICKEL heeft aangetoond, dat de maagsapafscheiding-bevorderende invloed van sommige minerale wateren zijn oorzaak vindt in het koolzuurgehalte van die wateren en in het gehalte aan chloornatrium. Indien het